

Múzy nás spájajú 2023

1/ Základná umelecká škola Púchov

70. výročie vzniku

Myšlienkou založenia hudobnej školy v priemyselne sa rozvíjajúcom meste Púchov sa vtedajšie okresné školské orgány začali zaoberať začiatkom 50-tych rokov. Touto úlohou bol poverený dlhoročný pedagóg, dirigent viacerých speváckych zborov, organizátor hudobného života v meste a bývalý riaditeľ národnej školy Alojz Halas. Svoje brány škola otvorila 1. septembra 1953. V tom čase mala štyroch pedagógov a vyučovala sa v nej hra na tri hudobné nástroje: klavír, husle a akordeón. O neľahkých začiatkoch svedčí fakt, že z pôvodných 81 žiakov v školskom roku 1953/1954 dokončilo školský rok len 61 a z 15-ich prihlásených klaviristov mal klavír doma iba jeden žiak. Napriek ťažkostiam sa vďaka nadšeniu a úsiliu prvých učiteľov podarilo preklenúť všetky prekážky a rozvíjať hudobné nadanie žiakov. V školskom roku 1962 – 1963 sa hudobné školy premenovali na Ľudové školy umenia (ĽŠU) a postupne im bolo umožnené otvárať aj iné, ako len hudobné odbory. Od 1. septembra 1977 bolo vyučovanie v ĽŠU Púchov rozšírené o výtvarný odbor, v rokoch 1989 – 2000 pôsobil v škole i literárno-dramatický odbor. V roku 2010 bol zriadený tanečný odbor. Škola sa rozširovala do elokovaných pracovísk mimo územia mesta. Prvá pobočka v Lednických Rovniach bola založená ešte v roku 1967, druhá v Beluši v roku 1992. Od roku 1995 sa vyučuje aj v Záriečí. V súčasnosti má Základná umelecká škola takmer 800 žiakov. Každoročne usporadúva mnoho kultúrnych podujatí, ako napr. slávnostný novoročný koncert, výchovné koncerty pre školy či adventné a vianočné koncerty v regióne. Žiaci ju úspešne reprezentujú na viacerých hudobných a umeleckých súťažiach. Úzko spolupracuje s mestom Púchov pri viacerých podujatiach, ako napr. Gala večer mesta, Čaj pre seniorov, či Oceňovanie osobností mesta a patrí tak k inštitúciám, ktoré výrazne formujú a obohacujú kultúrny život v meste i regióne.

Ocenenie navrhujeme udeliť:

za významný podiel na rozvoji a obohatení regionálnej kultúry a dlhoročnú spoluprácu s Považským osvetovým strediskom v Považskej Bystrici

2/ Helena Zahradníková, sólistka speváčka

18. 9. 1948, životné jubileum (75 rokov)

Helena Zahradníková je známou interpretkou autentického spevu z Kysúc. Kariéru speváčky a vstup do rozhlasových a televíznych štúdií odštartovala jej výhra v televíznej súťaži ZLATÁ KAMERA v roku 1967. Účinkovala s Orchestrom ľudových nástrojov Slovenského rozhlasu a od roku 1970 v Lúčnici s profesorom Štefanom Nosálom. Spolupracovala s poprednými hudobnými skladateľmi a muzikológmi – Svetozárom Stračinom a Ondrejom Demom pri

nahrávkach Klenotnice ľudovej hudby. Trikrát vyhrala hlavnú cenu Prix de musique folklorique de radio Bratislava. Repertoár pani Heleny Zahradníkovej tvoria predovšetkým Kysucké piesne. V roku 1987 vznikla prvá LP platňa s názvom Piesne z Kysúc. Mnohé hudobné úpravy spracoval pre ňu aj Jaroslav Stráňavský, vedúci Ľudovej hudby Jedľovina a na výberovom CD albume Helena Zahradníková: „...na fšcko je pesnička“ si môžu jej obdivovatelia vypočúť nezameniteľné spevácke majstrovstvo.

Spoločne s hudobníkom Romanom Bienikom účinkovala aj na mnohých podujatiach v spolupráci s Považským osvetovým strediskom v Považskej Bystrici a výrazne pomohla formovať a usmerniť tvorbu programových hudobno-spevných čísel v kontexte regionálnych tradícií vo viacerých folklórnych kolektívoch. Často bola i členkou poroty regionálnych a krajských súťaží hudobného folklóru dospelých i detí.

Ocenenie navrhujeme udeliť:

za interpretáciu a zachovávanie ľudovej piesne a šírenie kultúrneho dedičstva, spoluprácu s Považským osvetovým strediskom v Považskej Bystrici a folklórnymi kolektívami regiónu, pri príležitosti životného jubilea

3/ Folklórna skupina Ledničanka, Lednica

45. výročie vzniku

V obci Lednica sa na zachovaní dedičstva a tradícií predkov podieľa folklórna skupina Ledničanka. Skupina vznikla v roku 1978 a stala sa tak súčasťou mnohých aktivít obce i regiónu. Odvtedy sa v nej vystriedalo množstvo členov, ktorí sa starali o zachovanie tradícií predkov, starodávnych zvykov, povier a najmä prekrásnych piesní a krojov. Prvou vedúcou skupiny bola pani Edita Chudadová, učiteľka základnej školy. Neskôr skupinu dlhé roky viedla pani Štefánia Mičková, za pomoci Heleny Majerkovej a Veroniky Šeligovej.

Po dlhoročnej práci na výskume piesní a zvykov členovia Ledničanky postupne spracovali viacero zvykoslovných pásiem, ktoré spoločne odprezentovali na mnohých podujatiach a festivaloch, najvýznamnejším bol MFF v Detve. Pýchou obce i celého Trenčianskeho kraja sú Tradičné lednické dožinkové slávnosti, ktorých sa zúčastňuje množstvo nadšencov a priaznivcov folklóru. Dôležitou súčasťou kalendária obce je i adventný koncert v kostole sv. Jána Nepomuckého. V súčasnosti takmer 50-člennú skupinu žien, mužov a detí vedú Veronika Šeligová, Vanda Gažová a Andrea Barková. V roku 2017 sa ku folklórnej skupine Ledničanka pridali deti vo veku od 5-18 rokov, a tak vznikla detská folklórna skupina Ledničanka. Venuje sa spevu, hraníu na hudobných nástrojoch a spoznávaniu tradícií a zvykov obce. Zúčastnila sa súťaže detského hudobného folklóru Keď si ja zaspievam, Papradňanského kubečka a ďalších súťaží a podujatí.

FŠK hudobne sprevádza Ľubomír Gašpárek, ľudová hudba pracuje pod vedením Jaroslava Gažu a Andrey Barkovej. V tomto roku si FŠK Ledničanka pripomína 45. výročie svojho vzniku.

Ocenenie navrhujeme udeliť:

za dlhoročný významný podiel a osobitý prínos pri zachovávaní a šírení autentickej kultúry regiónu, pri príležitosti 45. výročia založenia folklórnej skupiny

4/ Ľubica Kyselová, vedúca FŠK Žrnovanka, Horná Mariková

22. 8. 1973, životné jubileum (50 rokov)

Ľubica Kyselová, rodená Hároniková začala spievať v dievčenskej folklórnej skupine Žrnovanka spolu s Lýdiou Lúčanovou, rodenou Kozúbkou v roku 1988. Skupinu viedla vtedy pri Základnej škole v Hornej Marikovej pani Helena Žiačiková. Po pani vedúcej Anežke Šikulincovej prebrala Ľubica Kyselová vedenie skupiny v roku 2011. Spolu so súčasnými a bývalými členmi skupiny vyhľadáva, zaznamenáva a spracováva folklórny materiál svojej rodnej obce. Zameriava sa na obnovovanie starých zvykov, tancov, piesní, na tematické programové výstupy vytvorené na podklade zvykoslovných tém. Pod jej vedením sa členovia ženskej i mužskej speváckej skupiny jednotlivo i spoločne pravidelne zúčastňujú regionálnych a krajských súťaží hudobného folklóru, i súťaže Nositelia tradícií. Na krajskej súťaži Papradňanské Kubečko sa v r. 2023 mužská spevácka skupina umiestnila v zlatom pásme. Veľkým prínosom pre folklórnu skupinu je okrem speváckeho a tanečného talentu Ľubice Kyselovej i veľká trpezlivosť a ústretovosť, s akou skupinu, ktorá si v budúcom roku pripomenie už 40. výročie vzniku, vedie.

Ocenenie navrhujeme udeliť:

za osobitý prínos pri zachovávaní a šírení tradičnej ľudovej kultúry regiónu a vedenie folklórnej skupiny Žrnovanka, pri príležitosti životného jubilea

5/ Eva Brádziková, Obecný úrad Horná Mariková

9. 6. 1963, životné jubileum (60 rokov)

Eva Brádziková prišla pracovať na Obecný úrad v Hornej Marikovej ako osvetová pracovníčka 1. mája 1985. Za takmer 40 rokov práce na obecnom úrade výrazne zanechala svoju pečať vo viacerých oblastiach života tejto obce s mnohými roztrúsenými usadlosťami v Javornických vrchoch. Spolu so starostom Františkom Máčkom stála pri vzniku Marikovských folklórnych

slávností a každoročne sa aktívne podieľa na príprave a chode najväčších regionálnych folklórnych slávností, ktoré si v tomto roku pripomenuli už 30. jubileum.

Popri hlavnej práci matrikárky obecného úradu a ďalších administratívnych činnostiach obce, ktoré Eva Brídžiková vykonáva už od roku 1994, spravuje i obecnú knižnicu. Ako dlhoročná matrikárka a členka ZPOZ Hornej Marikovej sa zúčastnila i viacerých súťaží ZPOZ.

Ocenenie navrhujeme udeliť:

za osobitý prínos pri zachovávaní a šírení kultúrneho dedičstva, systematickú a obetavú prácu v prospech obce a obyvateľov Horná Mariková, pri príležitosti životného jubilea.

3/ Soňa Zelisková, Dubnica nad Váhom, keramikárka

2. 4. 1963, životné jubileum (60 rokov)

Výrobe keramiky začala venovať vo svojich 26. rokoch, kedy úplne stratila zrak. Vtedy, ako ona sama hovorí, sa jej Zem prestala točiť, slnko prestalo vychádzať a nastala dlhá noc. Napriek všelijakým zlým myšlienkam a pochybnostiam časom zistila, že s obrovskou podporou svojho manžela, syna, rodiny a priateľov to musí zvládnuť. Jej prvé dotyky s hlinou má na svedomí rakúska výtvarníčka Regina Breier, prezývaná Čine, ktorá jej dala do rúk hlinu a presvedčila ju, že aj nevidiaci človek môže robiť keramiky. Soňa jej uverila a pustila sa do toho. Dnes hovorí, že hlina je jej zem. Pri tvorbe ju inšpirujú spomienky, predmety, farby a štruktúry, ktoré nosí neustále v hlave. Organizuje kurzy keramiky, prednáša v školách, zúčastňuje sa rôznych podujatí po celom Slovensku, bol o nej natočený krátky film Sonja. Má rada život, smiech, rodinu, priateľov, rozhovory, koncerty, gitaru, táboráky, les, chryzantémy, poéziu, tvorbu (v ateliéri, v kuchyni, na papieri), kapustnicu, orechy, víno, plávanie, knihy ... hovorí, že dnes jej slnko opäť vychádza, zem sa opäť točí (na hrnčiarskom kruhu), a ona na nej opäť pevne stojí.

Ocenenie navrhujeme udeliť za:

za prezentáciu schopností zrakovo postihnutých a šírenie umenia, ktoré rúca bariéry, za dlhoročnú spoluprácu s Považským osvetovým strediskom v Považskej Bystrici, pri príležitosti životného jubilea

7/ Folklórny súbor Vršatec, Dubnica nad Váhom

70. výročie vzniku

Folklórny súbor Vršatec vznikol v roku 1953. Spočiatku to bola len spevácka skupina, postupne sa začala rozrastať o tanečnú a hudobnú zložku. Do súčasnej podoby sa súbor sformoval v roku

1967, keď sa jeho umeleckým vedúcim a choreografom stal Mikuláš Senko, ktorý viedol súbor 18 rokov - až do roku 1985.

FS Vršatec sa svojou kvalitou veľmi rýchlo zaradil medzi najlepšie amatérske folklórne súbory na Slovensku. Doteraz absolvoval viac ako 2000 úspešných vystúpení doma i v zahraničí. Svoj program prezentoval skoro vo všetkých štátoch Európy a vystupoval aj v mnohých štátoch Afriky, Ameriky, Austrálie a Ázie, kde bola vysoko hodnotená umelecká úroveň a atraktivnosť jeho vystúpení. Základom repertoáru súboru sú tanečné, hudobné a spevácke čísla z rôznych oblastí Slovenska. Počas svojej existencie získal množstvo úspechov a ocenení v súťažných prehliadkach a na festivaloch. Z posledných významných ocenení to boli: najvyššie ocenenie Matice Slovenskej - zlatú plaketu za zachovávanie kultúrneho dedičstva (2013) za program Čriepky a pramene pri príležitosti 60. výročia založenia súboru, na medzinárodnom súťažnom festivale v Južnej Kórei spomedzi viac ako 21 zúčastnených zahraničných krajín a viac ako 50 domácich súborov získal druhé miesto, na medzinárodnom festivale v Rožňove pod Radhoštem ocenenie Laureát festivalu Jánošíkov dukát, na Medzinárodnom folklórnom festivale v Červenom Kostelci získal hlavnú cenu festivalu.

Od roku 1985 je vedúcim súboru Jozef Martinka. Umeleckým vedúcim je v súčasnosti Vlastimil Trnka a vedúcim ľudovej hudby Michal Pagáč.

Ocenenie navrhujeme udeliť:

za umelecky významnú tvorbu, osobitý prínos pri zachovávaní a šírení ľudovej kultúry regiónu i Slovenska, pri príležitosti 70. výročia založenia súboru

8/ Vlastimil Trnka, umelecký vedúci FS Vršatec, Dubnica nad Váhom

5. 9. 1973, životné jubileum (50 rokov)

Vlastimil Trnka pôsobí vo FS Vršatec od roku 1990. Začínal ako tanečník, neskôr sa vypracoval na pedagóga tanca a choreografa a v roku 2011 sa stal umeleckým vedúcim folklórneho súboru. Spolupodielal sa na programoch významných folklórnych festivalov Slovenska: MFF Východná, MFF Detva, MFF Myjava, DFF Dubnica nad Váhom, ako i folklórnych festivalov v Klenovci, Kokave nad Rimavicou, Raslaviciach a pod.

Vo FS Vršatec sa snaží spolu s manželkou uchovávať a obohacovať umeleckú stránku tvorby súboru, svojím profesijným i osobnostným prístupom napomáha k vzácnej a súdržnej spolupráci jednotlivých zložiek súboru. Vršatec aj vďaka nemu patrí k najúspešnejším folklórnym súborom na Slovensku, známym i v zahraničí.

Ako sám hovorí: „Umenie je práca a veľa odriekania, ale výsledok je dokonalý“.

Ocenenie navrhujeme udeliť:

za umelecké vedenie folklórneho súboru Vršatec, pedagogickú, choreografickú a interpretačnú tvorbu, pri príležitosti životného jubilea

9/ Občianske združenie Vzostup5, Považská Bystrica

Občianske združenie VZOSTUP5 vzniklo v decembri 2011 ako združenie ťažko zdravotne postihnutých dospelých osôb, ich rodinných príslušníkov, blízkych a dobrovoľníkov. Cieľom združenia je integrácia a sociálna inklúzia znevýhodnených občanov v bežnom živote. Členovia združenia sa pravidelne stretávajú, pre svojich postihnutých členov organizujú tvorivé dielne, ozdravné a náučné pobyty v ubytovacích zariadeniach v našom regióne, športové turnaje a rozmanité kultúrne podujatia. Spolupráca občianskeho združenia a vlastivedného múzea začala v roku 2017, kedy bol úspešne realizovaný prvý projekt pre znevýhodnené skupiny obyvateľstva s názvom „Netradiční džarkovia“, zameraný na drotárske remeslo. Na jeseň tohto roku sa realizoval už siedmy spoločný projekt. Samotná realizácia projektov spočíva v uskutočnení série tvorivých dielní rozličného zamerania a charakteru. Stretnutia prebiehajú v priateľskej atmosfére, v úzkom kruhu pracovníkov múzea, rodičov, príbuzných i priaznivcov združenia, čo pozitívne vplýva na psychologické a sociálne potreby členov združenia. Pri tvorivých činnostiach múzeum dbá na používanie prírodných a recyklovateľných materiálov. Ocenenie prevezme jedna zo zakladajúcich členiek občianskeho združenia Vzostup5 pani Ing. Ingrid Kiššová.

Ocenenie navrhujeme udeliť:

za dlhodobú aktívnu prácu so znevýhodnenými skupinami obyvateľstva a ich sociálnu inklúziu prostredníctvom kultúrnych aktivít

10/ Ing. Juraj Pekár, Považská Bystrica

Ing. Juraj Pekár sa narodil v roku 1956 v Handlovej. V roku 1981 absolvoval štúdium na Strojníckej fakulte SVŠT (dnes STU) v Bratislave. Po ukončení štúdia nastúpil do podniku ZVL Považské strojárne, k. p. Považská Bystrica. Postupne prešiel viacerými technickými pozíciami a riadiacimi postami. Od roku 2004 pracoval v spoločnosti PSL, a. s. Považská Bystrica (neskôr thysenkrupp rothe erde Slovakia). V roku 2022 odišiel do starobného dôchodku.

Popri profesijnej práci sa angažoval aj vo verejnom živote. Bol poslancom Mestského zastupiteľstva v Považskej Bystrici, dlhoročným členom mestskej rady, predsedom komisie pre územný plán a výstavbu pri mestskom zastupiteľstve a členom odbornej pracovnej skupiny pre pamätihodnosti mesta. Pôsobením v týchto funkciách, odbornými názormi a postojmi pozitívne ovplyvňoval výkon samosprávy v meste, smerovanie rozvoja mesta i ochranu jeho kultúrneho dedičstva. Bol dlhoročným sobášiacim poslancom. Aktívne pôsobil aj v mieste bydliska na

sídlisku Rozkvet, stál pri zrode myšlienky Helenských hodových slávností, ktoré postupne prerástli hranice sídliska a zaradili sa k tradičným a najvýznamnejším kultúrno-spoločenským podujatiam nielen v meste.

V roku 2001 sa taktiež spolupodieľal na vzniku tradície letnej fotografickej súťaže FotoRozkvet sídliska a mesta a organizačne významne prispel k festivalu detského folklóru „Otvára sa letu brána“. Juraj Pekár inicioval v roku 2008 vytvorenie Všeobecne záväzného nariadenia mesta Považská Bystrica o miestnych pamätihodnostiach. Aktívne spolupracoval pri terénnom mapovaní, evidovaní a dokumentovaní dnes už 157-ich pamiatok a pamätihodností mesta.

V roku 2023 vydalo Vlastivedné múzeum v Považskej Bystrici publikáciu Mareka Turošika o architektonických pamiatkach a pamätihodnostiach mesta Považská Bystrica, ktorú autor koncipoval podľa spomenutého nariadenia vypracovaného Ing. Pekárom. Pán Pekár sa stal odborným recenzentom a krstným otcom novej publikácie múzea.

Ocenenie navrhujeme udeliť:

za dlhoročnú aktívnu činnosť v oblasti kultúry, ochrany pamiatok a pamätihodností mesta Považská Bystrica

11/ Spolok pre rozvoj a obnovu techniky, remeselnej výroby a kultúry ROTARVAK , BRVNIŠTE

Nezisková organizácia **Spolok pre rozvoj a obnovu techniky, remeselnej výroby a kultúry** (skrátene ROTARVAK) vznikla v roku 2006, s cieľom chrániť a zachovávať technické, remeselnícke a kultúrne hodnoty v obci Brvnište v Považskobystrickom okrese. Od čias svojho vzniku sa jej podarilo viacero významných počinov. Medzi nimi treba spomenúť predovšetkým obnovu budovy Starej školy, ktorá si – vďaka spolku Rotarvak – mohla tento rok pripomenúť 150. výročie svojho otvorenia. Unikátnu zrubovú stavbu s triedou, kuchyňou, slúžkovskou izbou a bytom učiteľa sa podarilo zachrániť a sanovať vďaka nasadeniu dobrovoľníkov, ktorí ju v roku 2012 na vlastné náklady zrekonštruovali, s rešpektom k pôvodným stavebným technikám a prvkom. Neskôr v nej zriadili malú expozíciu dobovej triedy a odvtedy škola oživa každoročne viacerými kultúrnymi a komunitnými podujatiami organizovanými spolkom Rotarvak, ako napr. Píšťalkárske Brvnište, Brvništské jablko, Včelárska nedeľa, či udalosťami spätými s kalendárnymi obyčajmi (Vianoce, fašiangy, drápačky a pod).

Okrem usporadúvania kultúrnych podujatí sa spolok venuje i zhromažďovaniu predmetov historickej hodnoty, remeselných výrobkov, autentických súčastí ľudových odevov, obuvi a iných úžitkových predmetov. V roku 2019 v spolupráci s folklórnou skupinou Bukoviny z Brvnišťa jeho členovia spracovali návrh na zápis rífovej píšťaly do reprezentatívneho zoznamu nemotného kultúrneho dedičstva Slovenska a boli úspešní. Spolok je krásnym príkladom toho, ako nadšenie a nezištná iniciatíva niekoľkých ľudí dokáže zachrániť a uchovať vzácne hmotné i nemotné kultúrne dedičstvo pre ďalšie generácie.

Ocenenie navrhujeme udeliť:

za zachovávanie a prezentovanie kultúrnych tradícií obce Brvnište, regiónu Považie a spoluprácu s Považským osvetovým strediskom v Považskej Bystrici

12/ Anton Orlík, Považská Bystrica

Pán Anton Orlík je nadšený recitátor poézie aj prózy. Narodil sa v meste Šurany (4. 3. 1936), ale študoval na SPŠ v Dubnici nad Váhom. Za vysokú školu si zvolil Strojnícku fakultu v Bratislave, no napriek svojmu technickému zameraniu sa venoval i umeleckému prednesu. Účinkoval v divadle Považských strojární, kde mu boli hereckými kolegami súrodenci Kronerovci. Aktívne sa zúčastňuje regionálnych recitačných súťaží a prehliadok, ako sú napríklad Koyšove Ladce, na ktorých pravidelne získava vysoké umiestnenia a špeciálne ceny.

Ocenenie navrhujeme udeliť:

za dlhotrvajúcu a aktívnu činnosť v oblasti umeleckého prednesu a spoluprácu s Považským osvetovým strediskom

13/ Bábkarský súbor D121, Púchov

50. výročie vzniku

Bábkarský súbor v Púchove má dlhoročnú históriu. Pri jeho zrode stáli Elena Bakošová a Anna Dišeková už tri roky predtým, ako sa datuje jeho vznik, v roku 1973. Bábkari obsadzovali dlhoročne na regionálnych, ale aj celoslovenských divadelných súťažiach popredné miesta.

V rámci spolupráce s profesionálnym režisérom a hercami zo žilinského bábkového divadla púchovskí bábkari úspešne aplikovali na scéne tzv. čierne divadlo, špecialitu českej bábkarskej školy. Prednosťou bábkarského súboru je autorská hudba členov divadla, ktorá je skladaná na mieru k rozprávkovým predstaveniam. Počas existencie súboru ožili rozprávkové bytosti na javisku vo viac ako 30-ich hrách. Jednou z posledných je rozprávka Pod perinou na perine, ktorá bola obnovená pri príležitosti 50. výročia bábkového divadla. V súčasnosti súbor pôsobí v zriaďovateľskej pôsobnosti Púchovskej kultúry s.r.o. a jeho organizačnou vedúcou je Mária Valachová.

Ocenenie navrhujeme udeliť:

za dlhoročnú tvorivú a originálnu umeleckú činnosť pri príležitosti 50. výročia založenia súboru

14/ Mgr. Jaroslava Botošová, Púchov

8. 1. 1953, životné jubileum (70 rokov)

Už ako pedagogička slovenského jazyka SOŠ odevnej v Púchove pripravovala študentov na súťaž Hviezdoslavov Kubín, s ktorými sa pravidelne zúčastňovala recitačných súťaží. Neskôr založila Divadielko poézie, ktoré sa v kategórii malých javiskových foriem prepracovalo až na celoslovenskú úroveň, kde dosahovalo úspechy.

Do života ochotníckeho divadla vstúpila v roku 1972 v Divadle mladých, postupne sa začleňovala do súboru Makyta viacerými veľkými postavami v hrách Meštiaci; Beta, kde si?; Revízor... Po obnovení súboru Makyta v roku 2016 v ňom účinkovala ako autorka, režisérka a herečka. Do roku 2019 zastávala funkciu vedúcej DS Makyta.

Ocenenie navrhujeme udeliť:

za dlhoročnú tvorivú prácu v oblasti divadla, umeleckého prednesu a pôsobenie v ochotníckych divadelných súboroch, pri príležitosti životného jubilea

15/ Ing. Jaroslav Martiš, Púchov

15.02.1958, životné jubileum (65 rokov)

Pán Jaroslav Martiš sa narodil v Prahe, žije a tvorí v Púchove. Má v sebe neobvyklý talent, venuje sa sochárstvu, tvorí z dreva a kameňa. Svoje diela vystavoval na viacerých kolektívnych výstavách maliarov a sochárov v Česku, Nemecku, Poľsku, Taliansku a na Slovensku. Je organizátorom medzinárodného sympózia výtvarníkov v Belušských Slatinách a výstav v Púchove, ktorých je i sám súčasťou.

Okrem výtvarného umenia sa venuje hre na harmonike, fujare, píše básne. Mnohé z jeho sôch majú svoj lyricko-epický príbeh, ktorý je v niektorých prípadoch vyjadrený aj básňou, tieto boli i knižne vydané - v zbierke básní. Významnými dielami autora sú Chodník básnikov a Víla Lachovienka. Socha Víly Lachovienky je umiestnená pri turistickom chodníku na Amfiteáter Ilonka. Je príbehom víly, ktorá by mala prepojiť našu minulosť s budúcnosťou. V minulosti je ukrytá história Púchova, pretože víla drží nádobu, ktorá je znakom Púchovskej kultúry – keramiky z obdobia Púchovskej kultúry.

Ocenenie navrhujeme udeliť:

za významnú výtvarnú tvorbu, prezentáciu výtvarného života Púchova a regiónu, pri príležitosti životného jubilea

16/Mgr. Soňa Belokostolská

Povoláním pedagogička, v roku 1993 sa zúčastnila kurzu výroby šúpol'ových bábik. Bol určený pre učiteľov výtvarnej výchovy, aby zavádzali do vyučovania aj tradičné remeslá. Nadobudnuté vedomosti stále tvorivo rozvíja. Je majsterkou ľudovej umeleckej výroby v tvorbe batikovaných kraslíc dutou trubičkou. Jej doménou je ale výroba šúpol'ových postavičiek. Sezónne sa venuje aj písaniu kraslíc, jej vzorom je pani Dudáková z Domaniže. Počas svojho pedagogického

pôsobenia ako učiteľka výtvarnej výchovy zaradila zdobenie kraslíc a prácu so šúpolím do učebných osnov a okrem iných tradičných výrob učí túto kraslicovú techniku doteraz. Zúčastňuje sa tradičných ľudových jarmokov, na ktorých návštevníkom predvádza svoju umeleckú výrobu. Mnohé práce vystavovala na viacerých výstavách. Ako lektorka vedie žiakov, dospelých, ale i hendikepované deti, nezamestnaných a pod. Spolupracuje s ÚLUV-om a v súčasnosti pracuje ako pedagogička v Súkromnej ZUŠ Stella v Považskej Bystrici.

Ocenenie navrhuje udeliť:

za dlhoročnú spoluprácu s Považskou knižnicou v Považskej Bystrici pri organizovaní literárnych podujatí pre žiakov, zachovávanie a prezentáciu tradičného ľudového remesla

17/ PhDr. Anna Jónasová

PhDr. Anna Jónasová, rodená Pobočíková je slovenská autorka, knihovníčka, bibliografka, regionalistka, významná regionálna osobnosť. Narodila sa 7. marca 1945 v Brvništi. Po promócií v roku 1967 začala pracovať v Okresnej knižnici v Nových Zámkoch a od roku 1969 v Galante, kde býva doteraz. Uverejnila mnohé odborné knihovedné články, recenzie, štúdie, vydala niekoľko odborných publikácií venovaných slovenským a zahraničným osobnostiam. Jej štúdie z dejín knižnej kultúry boli publikované v odbornom časopise Knižnica a v zborníku z vedeckých konferencií KNIHA (vydala SNK Martin).

Personálna bibliografia Anny Jónasovej vydaná v roku 2015 uvádza viac ako 260 publikovaných prác rôzneho žánru a zamerania, od drobných článkov, cez poéziu, poviedky, až po odbornú literatúru a regionálne publikácie. Je tiež autorkou odborných kníh o ženách z rodu Esterházyovcov (I. a II. zväzok), diela o tlačiarovi Petrovi Bornemisovi, detských kníh o dievčatku Dorotke, povestí o vílach a iných mytologických bytostiach z rodnej obce pod názvom *Príbehy z horného konca Brvnišťa* (2021). Spisovateľka často prednáša a zúčastňuje sa kultúrno-literárnych stretnutí. V roku 2005 založila a vedie Občianske združenie *Galanta literárna*. Za svoju literárnu, historicko-výskumnú a publikačnú prácu dostala niekoľko miestnych, okresných a krajských vyznamenaní, jej umelecké práce v rôznych súťažiach získali popredné umiestnenia. Za doterajšiu literárnu činnosť ju ocenil napríklad Spolok Bernolák v Trnave, ktorý viac ako 20 rokov organizuje literárne súťaže. V tomto roku si prácu pani Jónasovej ocenili aj v rodnej obci - na celoobecnom kultúrnom podujatí jej ako prvej občianke žijúcej mimo rodiska udelili Čestné občianstvo.

Ocenenie navrhujeme udeliť :

za dlhoročnú spoluprácu s Považskou knižnicou v Považskej Bystrici v rámci regionálnej bibliografie, autorské besedy a za celoživotný prínos v oblasti literatúry a kultúry